

dringsforslag, men ikke desto mindre har Lovforslaget, og hvad dertil knytter sig, været underkastet en meget indgaaende Behandling. Som det ogsaa vil fremgaa af Betænkningen, synes der at hvile en uheldig Stjerne over de militære Sygehuse. I 1898 skulde en Kommission slaa fast, hvorledes der i Fremtiden skulde forholdes med Hensyn til Bygningen af militære Sygehuse. Man enedes om, at Søværnet og Hæren hver skulde have sit Hospital, og den daværende Krigsminister fremsatte da et Lovforslag om Opførelse af et Hospital, men det endte med, at man i Stedet i Folketinget fremsatte et andet Lovforslag, nemlig Lovforslaget om Opførelse af det Epidemihospital, som nu ligger ude paa Fælled. Der gik saa adskillige Aar, hvorefter der fremkom Lovforslag om at bygge det i Kommissionsbetænkningen foreslaaede Hospital for Søværnet. Ogsaa dette Lovforslag kom til Verden under meget urolige Forhold og forlod Rigsdagen i en helt anden Skikkelse end den, hvori det blev fremsat, idet man besluttede ikke alene at bygge et Hospital for Søværnet, men bestemte, at det gamle Garnisonssygehus skulde gøres i Stand for 350,000 Kr. Heller ikke denne Bestemmelse førtes imidlertid ud i Livet. De 350,000 Kr. laa og spøgede. Lægerne syntes naturligvis ikke om at faa et gammelt Hospital pudset op, og derfor antager jeg, at de er blevet ved at forhandle med Krigsministeriet om et nyt Hospital. Resultatet af disse Forhandlinger foreligger i det nærværende Lovforslag, som har været fremsat i tre Samlinger. Det blev fremsat ved Slutningen af den ordinære Samling 1914—15, det var atter fremme i Sommersamlingen og foreligger nu i indeværende Samling. Fra adskillige Sider havde man vistnok ventet, at dette Forslag var dødt og begravet, men ikke desto mindre er der saa megen Livskraft i det, at det atter er opstaaet. Krigsministeriet var nemlig af Lægerne paavirket til at udarbejde et Lovforslag om Opførelse af et nyt Hospital, men Ministeriet ønskede ikke at stille Forslag om store Bevillinger. Medens man tidligere havde ment, at Opførelsen af et militært Hospital, indbefattet en Kaserne til Sygepassere m. m., vilde kræve en Bevilling af godt og vel 3 Mill. Kr., mente Ministeriet at maatte nøjes med 1 Mill. Kr. Paa dette Grundlag har man fra forskellige Sider flere Gange, først, saa vidt jeg husker, fra Ingeniørkorpsets og Lægekorpsets Side og senere fra private Arkitekters og flere andres Side, forsøgt at udar-

bejde Forslag. Tilsammen forelaa der ikke mindre end 9 Forslag, som blev forelagt Udvalget, da det traadte sammen. Det er ikke ganske rigtigt, naar jeg siger, at de blev forelagt Udvalget; der forelaa kun 7, de 2 er kommet til senere. At man ved Spørgsmaalet om et fremtidigt Garnisonssygehus fæstede Tankerne ved den Plads, hvor det nuværende Epidemihospital ligger, og som man for saa vidt hele Tiden havde tænkt at ville gøre til Pladsen for et Garnisonssygehus, er ikke saa mærkeligt, og derfor er det ikke rigtigt, hvad der fra en enkelt Side er skiltet med, at det, der nu sker, er en ganske splinter ny Opfindelse. Det er en gammel Tanke, og man har søgt at bringe den til Udførelse paa den Maade, at man har sagt til dem, der indbragte Forslaget: Vi vil have et Hospital med 240 Senge; I maa ordne det saaledes, at vi fra Epidemihospitalet kan tage de tre Pavilloner, der rummer tilsammen 75 Senge; det bliver altsaa i alt 315 Senge. Vi lægger altsaa de 3 Pavilloner fra Epidemihospitalet til, da det har vist sig, at dette Hospital har været alt for stort. Det har altsaa været Grundlaget for Forslag, som har været udarbejdet om denne Sag. Det har været den ene Maade at løse Spørgsmaalet paa. Men man har ogsaa fra Ministeriets Side sagt: Gud bevares, I kan godt forsøge det paa en anden Façon og tage hele Epidemihospitalet og gøre det til et Hospital for almindelige Sygdomme, men 315 Senge vil vi have til almindelige syge, saa maa I ordne det, som I kan. Paa Grundlag af disse Direktiver fremkom der forskellige Forslag, i alt 7, som blev forelagt for Udvalget, og 2 er, som sagt, kommet til senere, nemlig et fra Arkitekt Laage og fra Stabslæge Norrie et, som ikke har været ledsaget af Planer og Overslag.

Naar jeg dvæler ved Planerne og navnlig gør det her, kunde man synes, at det var en Sag, der var dette Spørgsmaal ret uvedkommende, da Lovforslaget ikke indeholder noget derom; og formelt set vilde man have Ret. Disse Planer er blevet forelagt for Udvalget, men Udvalget kunde, om det havde villet, have ladet være med at beskæftige sig med dem og sagt til Regeringen: Det er meget godt, men Planerne kommer ikke os ved; I maa bygge et Hospital for de Penge, vi bevilger; tag, hvilken Plan I vil. Men Udvalget har dog ment, at man for Skams Skyld maatte tage Stilling til disse Planer, og det endte da med, at Udvalget delte sig i et Mindretal paa 6 Medlem-